

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „COPALLI” – zgłoszenie nr 17 955 499

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 maja 2021 r. w sprawie R 1581/2020-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 25 maja 2021 r. w sprawie R 1581/2020-2;
- stwierdzenie nieważności decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 29 maja 2020 r. w sprawie sprzeciwu nr B3075279;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie i błędne zastosowanie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 28 lipca 2021 r. – Commission de régulation de l'énergie / ACER

(Sprawa T-446/21)

(2021/C 368/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Commission de régulation de l'énergie (Paryż, Francja) (przedstawiciele: C. Le Bihan-Graf, adwokat)

Strona pozwana: Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji nr A-001–2021 z dnia 28 maja 2021 r. utrzymującej w mocy decyzję ACER nr 30/2020 z dnia 30 listopada 2020 r. w sprawie propozycji operatorów systemów przesyłowych w podstawowym regionie wyznaczania zdolności przesyłowych dotyczącej metody podziału kosztów redysponowania i zakupów przeciwnych oraz załączniki I i Ia do tej decyzji;
- w konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji ACER nr 30/2020 z dnia 30 listopada 2020 r. w sprawie propozycji operatorów systemów przesyłowych w podstawowym regionie wyznaczania zdolności przesyłowych dotyczącej metody podziału kosztów redysponowania i zakupów przeciwnych oraz załączników I i Ia do tej decyzji;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 28 rozporządzenia nr 2019/942 ze względu na to, że Komisja Odwoławcza przeprowadziła jedynie ograniczone badanie złożonych ocen technicznych i ekonomicznych zawartych w decyzji ACER nr 30/2020.

W świetle wyroku Trybunału T-735/18, Aquind/ACER, z dnia 18 listopada 2020 r. Komisja Odwoławcza ACER powinna przeprowadzić pełne badanie zarzutów i argumentów skarżącej.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez ACER art. 16 ust. 13 rozporządzenia nr 2019/943 ze względu na to, że agencja ta ustaliła wspólny próg dla przepływów kołowych bez uprzedniej analizy dokonanej przez operatorów systemów przesyłowych lub zgody krajowych organów regulacyjnych.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa poprzez powiązanie harmonogramu wdrażania metody z innymi metodami bez żadnej podstawy prawnej.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 3 rozporządzenia nr 1/58 oraz zasady pewności prawa będącej podstawową zasadą prawa Unii ze względu na to, że zaskarżoną decyzję nr A-001-2021 wydano jedynie w języku angielskim. Zaskarżona decyzja nr A-001-2021, która – jak się wydaje – nie została wydana w języku francuskim, jest także niejasna i niezrozumiała dla skarżącej ze względu na swoją złożoność, długość i niekompletny charakter.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 74 ust. 2 rozporządzenia nr 2015/1222, art. 74 ust. 6 lit. a) rozporządzenia nr 2015/1222 oraz art. 16 ust. 13 rozporządzenia nr 2019/943 ze względu na to, że zakres metody podziału kosztów redysponowania i zakupów przeciwnych został określony zbyt szeroko.

Zakres ten nie powinien być rozszerzany na elementy sieci, których nie dotyczy transgraniczna wymiana energii elektrycznej zgodnie z art. 74 ust. 2 rozporządzenia nr 2015/1222 oraz art. 16 ust. 13 rozporządzenia nr 2019/943. Zakres ów został powiązany z innymi metodami bez żadnej podstawy prawnej.

Zakres szerszy niż ten przewidziany w metodzie wyznaczania zdolności przesyłowych jest bezzasadny z prawnego punktu widzenia. Zakres powinien być spójny z obowiązkami i zadaniami operatorów systemów przesyłowych zgodnie z art. 74 ust. 6 lit. a) rozporządzenia nr 2015/1222.

6. Zarzut szósty dotyczący błędu przy stosowaniu art. 16 ust. 13 rozporządzenia nr 2019/943 ze względu na ustalenie jednolitego i wspólnego progu dla przepływów kołowych dla wszystkich operatorów systemów przesyłowych w podstawowym regionie wyznaczania zdolności przesyłowych. Nie ma podstaw, aby uzasadnić i wyjaśnić to, że wspólny i jednolity próg ma mieć zastosowanie do wszystkich granic obszaru rynkowego, podczas gdy krajowe systemy przesyłowe są różne i wzajemnie połączone.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia zasady niedyskryminacji będącej podstawową zasadą prawa Unii oraz art. 16 ust. 13 rozporządzenia nr 2019/943 ze względu na to, że w metodzie przy określaniu obciążenia kosztami przyznano pierwszeństwo ograniczeniom przesyłowym powodowanym przepływami kołowymi.

Ograniczenia przesyłowe powodowane przez przepływy wewnętrzne i te powodowane przez przepływy kołowe powinny być traktowane w ramach metody jednakowo. Umieszczenie przepływów kołowych na pierwszym miejscu w wykazie priorytetów odnoszących się do przepływów zanieczyszczających, które spowodowały ograniczenia przesyłowe, nie stanowi dla operatorów dobrej zachęty do zarządzania tymi ograniczeniami.

Komisja Odwoławcza ACER odrzuciła dowody przedstawione przez skarżącą bez żadnego uzasadnienia.

Priorytetowe traktowanie przepływów kołowych dyskryminuje operatorów systemów przesyłowych, którzy dokonali inwestycji wymaganych do rozwoju ich sieci, ponieważ owi operatorzy mogą być karani za pozostałe przepływy kołowe, za które mogą być odpowiedzialni.

8. Zarzut ósmy dotyczący błędu przy stosowaniu art. 15 ust. 3 rozporządzenia nr 2019/943 ze względu na to, że uznano, iż metoda powinna obejmować koszty ponoszone przez państwa członkowskie w ramach ich planów działania.

Koszty ponoszone przez państwa członkowskie w ramach ich planów działania powinny być wyłączone z metody. Metoda powinna określać szczegółowe zasady traktowania tych kosztów. Argumentacja Komisji Odwoławczej jest wewnętrznie niespójna z technicznego punktu widzenia. Nie odpowiedziała ona na argument skarżącej dotyczący niemożności rozróżnienia kosztów ponoszonych w celu udostępnienia międzyobszarowych zdolności przesyłowych od kosztów ponoszonych w innych celach.

Skarga wniesiona w dniu 30 lipca 2021 r. – Hesse / EUIPO – Wedl & Hofmann (Testa Rossa)

(Sprawa T-451/21)

(2021/C 368/49)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Kurt Hesse (Norymberga, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwalt M. Krogmann)